

Yürek Çıkmazı

— prens · 14 Aralık 2020

Son göründü!
Avuçlarımda gülkurusu
Yakamda işli mendil/
Daha dedim daha
Nasip olur mu?
Zümrüt gözler
Salkım söğüt
Narin ten
Dudaklar...

Ağlamaklıyım
Ağladıkça bir kedi gülüşü
Yüreğimi damgalayan
Acı da bana elemde
Ağlarken gülme aralığı
Gözlerimin kuyusundan
Yanaklarıma...

Ne çok;
Bu hazanda göçtü kelebekler
Ne çok kanat gömüldü toprağa
Kadifeden tülleriyle/
Kurumuş tırnak içleri
Kurumuş beden

Dedim!
Ve diktim sözlerimi maziye
Bu yürek çıkmazında
Bu mezbelelikte/
Bende yaşamıyordum artık
Anıları yaşanmış saydım
Gönlümde kanayan
Suçlarımla...

Suçlandım!

Bu yürek ıkmazında...